

BENEDEK-NIKLI HUNOR

Magyarok útján

Hol a csodaszarvas eltűnt a tóba,
ott lett felesége Hunornak a király leánya.

Hunor s népe e szép tájon maradt,
mert a tó vizet és az erdő élelmet ad.

Évek teltek, fiatalok öregedtek,
Hunor, katonatársai és családjaik „elmentek”.

Hunor fiában, Bórban még égett a kalandvágy,
hogy találjon új hazát.

A lenyugvó nap, a kék boltozat és a kék hegyek látványa
hívta Bórt nyugat irányába.

Hunor leszármazói összetanakodtak,
mi lenne, ha továbbhaladnának.

Égett bennük a kalandvágy,
hívta őket a hét határ.

Hol a nap lenyugszik, a hegyek mögött,
törzsek élnek törzsek között.

Gazdagságuk óriási –
mondja Bór, erre mindenki kíváncsi.

Sietve bontották a sátrat,
mert lehet, hogy új hazát találnak.

Örültek, hogy végre új otthonra lelnek,
lóbálták a kardjaikat, íjjaikat le s fel.

Az öregek nem nyugodtak:

Mi lesz, ha nem lesz ott hely a hunoknak,
s visszatérni sem tudnak.

A táltos látta a jövőt,
a második jóslással döntötte meg az elsőt.

A hunok megindultak új hazát keresni,
mint a méhek tavasszal kaptárt találni.

Esetleges harcra edzettek a fegyvereken,
miközben az asszonyok előkészítettek mindent.

Felkészültek, el is indultak,
nehéz volt a búcsú a vándoroknak.

Isten tudja, hogy hazát találnak,
vagy szétszóródnak a nagyvilágba.

A szürke napok hatalma

Hétköznapi, szürke napok – aki ahogy hívja,
Ilyenkor van az embereknek a legtöbb dolga.
Csak a hétvége szabadít ki eme fogságból,
De utána kezdődik minden újból és újból.

Alig van időnk rendesen pihenni,
Szinte rögtön iskolába kell menni.
Ez olyan, mint egy örök körforgás,
Iskolaidő alatt az élet se csodás.

Semmi jókedv, semmi humor,
Semmi bánat, semmi szigor,
Aki ahogy akarja, úgy hívja,
De egy biztos: ez a szürke napok hatalma.